

Leeuwendaal hersteld door de vrede : zinnespel. Met zang en dans.

<https://hdl.handle.net/1874/371996>

in
prijzel
922³
LEEUEWENDAAL

H E R S T E L D

DOOR DE

V R E D E ;

Z I N N E S P E L .

Met Zang en Dans.

door Lucas Paten.

De Bijen starten hier het veld dat zij bezien,
Om de Oude tot te roven in de Ouderzede Bezen.

A. v. Buren fecit 1747.

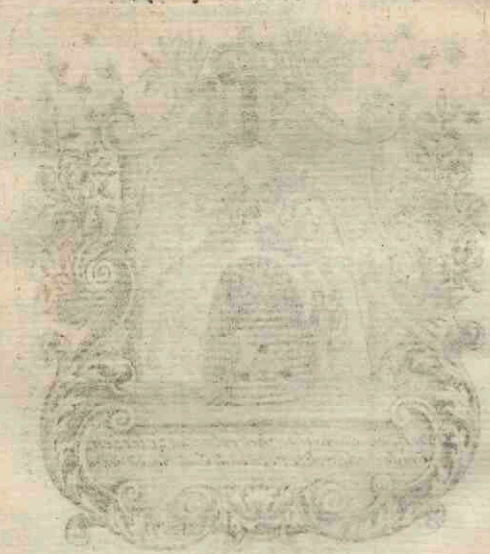
T E A M S T E L D A M ;

By IZAAK DUIM, Boekverkooper, op den Voor-
burgwal, op den hoek van de Stilsteeq. 1749.

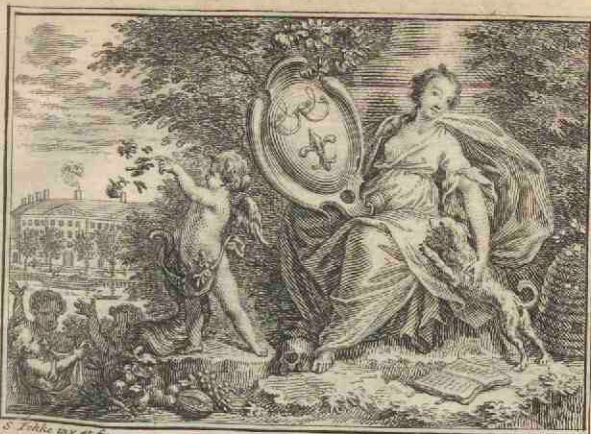
Met Privilegie.

1744

UWINDA
RSTEL
B

T. A. M. S. T. E. L. I. A. M.
Hoevenhout, op den
1744

S. J. de Wit del. et fecit.

AAN DEN HEERE
PIETER SCHRICK,
 DIRECTEUR VAN DEN LEVANTSCHEN
 HANDEL EN DE NAVIGATIE IN DE
 MIDDELANDSCHE ZEE,
 MITSGADERS
 REGENT VAN HET AALMOESSENIERS
 WEESHUIS TE AMSTELDAM.

Der trouwe Burgren grootste praal,
 De waardste schar van LEEUWENDAAL,
 Het deftig tegenbeeld der Oppermogendheden,
 De schoone Vryheid, nooit volbroemd,
 Was onlangs in gevaar, ja wierd op 't felst' bestreeden,
 Door Haat ten val gedoemd.

* 2

Zj

Zy zag haar' voormuur neêrgerukt,
Haare Onderdaanen wreed verdrukt,
Haar Steden overheerd, haar' Heldenrei gevangen:
Dies riep ze, in zulk een' Staatsörkaan,
In hoop van uitkomst door een hooger Magt te erlangen,
Den Hemel beevende aan.

Zy koos zich in dien naaren stand,
Ter hulp van 't bange Vaderland,
Een' Held, die door zyn' raad dien Staatsramp deed verdwy-
Op 't voetspoor van zyn' Naamgenoot, (nen,
's Lands eersten Brutus, die de wreedheid der Tarquynen
Klockmoedig weêrstand bood.

Thans zyn de nevels weggevaagd.
De Vredezon, die heerlyk daagt,
Belonkt al 't veld op nieuw met aangenaame straalen.
Hoe troostryk is het, na 't verdriet,
Wanneer de Poëzy 's Lands redding mag verhaalen,
En 't eind' der rampen ziet!

De Schouwburg, om dar heil verheugd,
Verrukt door de algemeene vreugd,
Ontfluit zyn kunstgordyn om 't oor des volks te streelen:
En ik, ô schrandre Dichtmeecen!
Ik voer de VREË ten reije, en toon, door haar Gespeelen,
All' haare aanminnigheên.

Ik durf, nu haar olyf weêr groeit,
Nu heillooze Oorlog is geboeid,
Levantsche Koopvaardy zich veilig mag verblyden,
En roem op uw bestiering draagt;
Van U, ô heufche SCHRICK! myn' letterarbeid wyden,
Wyl U myn zang behaagt.

Is 't wonder, daar Gy 't schreijend Kroost
Der kwynende Armoê strekt ten troost,
Daar 't magtloos Weeske U noemt zyn' Vader, zyn' Ont-
Dat myne Kunstspruit, kleen en teêr, (fermer,
U om uw' vriendschap smeekt, en uitkiest tot Beschermmer,
Opdat geen Nyd haar deer'?

Neen, dierbre SCHRICK! Gy neemt haar aan.
Ik weet dat Gy haar voor zult staan.
Des Hemels milde gunst wille U in welstand spaaren!
Zo deelt Ge in 't heil der Burgery,
't Geen, naar myn' wensch, eerlang, beveiligd voor gevaar-
Herbloeijen zal aan 't Y. (ren,

LUCAS PATER.

**

COPYE

C O P Y E

V A N D E

P R I V I L E G I E .

DE Staten van Holland en Westvrieland doen te weten: also Ons te kennen is gegeven by de Regenten van het Wees- en Oude Mannenhuis der Stad Amsterdam, en in die qualiteyten te samen Eygenaars, mitsgaders Regenten van den Schouwborg aldaar, dat zy Supplianten eenige Jaaren hadden gejouiffeert van 't Ootroy of Privilegie by hen van Ons op den 27. May 1728. geobtimeert, waar by Wy aan hun Supplianten goedgunstelyk hadden geaccordeert, en geotroyeert, om, gedurende den tyd van vyfzien doen eerst agter een volgende Jaaren, de Werken, die ten dienste van het Toneel reets waren gedrukt, en van tyd tot tyd nog verder in het licht gebragt, en ten Toneele gevoert zouden mogen werden, alleen te mogen drukken, doen drukken, uytgeeven ende verkoopen, en bevonden dat de Jaaren, by 'tvoorsz. Ootroy of Privilegie genoemt, op den 27. May 1743. stonde te expireeren; ende dewyle zy Supplianten ten meestendienste van den Schouwborg, waar van hunne respectieve Godshuizen onder andere mede moeten worden gesustenteert, de voorgenoemde Werken, zoo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten, als anders, die reets gedrukt, en ten Toneele gevoert waren, of in toekomende gedrukt, en ten Toneele gevoert zouden mogen werden, gaerne alleen, gelyk voorheen, zouden blyven drukken, doen drukken, uytgeven en verkopen, ten eynde dezelve Werken door het nadrukken van andere haar Luyster, so in taal, als in spelkonst, niet mogte komen te verliezen, en dewyle sulx haar Supplianten na de expiratie van 't bovengemelte Ootroy, niet gepermitteert was, zoo keerden zy Supplianten haartot Ons, reverentelyk verzoekende, dat Wy aan hun Supplianten in kwaliteyten voorsz. geliefden te verleenen prolongatie van het voorsz. Ootroy of Privilegie, om de voorsz. Werken, zo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten, als anders, reets gemaakt, en ten Toneele gevoert, of als nog in het licht te brengen, en ten Toneele te voeren, den tyd van Vyfzien eerstkomende, en agtereenvolgende Jaaren, alleen te mogen drukken, en Verkopen, of te doen drukken, en verkopen, met verbod aan alle andere opseekere hooge Peene by Ons daar tegens te statueeren, SOO IS 't, dat Wy, de Saake, en 't voorsz. verzoek overgemerkt hebbende, ende geneegen weezende ter bede van de Supplianten uyt Onze regte wetenschap, Souveraine Magt ende Authoriteyt, de selve Supplianten geconsenteert, geac-

oordeert, en geotroyeert hebben, consenteeren, accordeeren, en
oetroyeeren hen by deezen, dat Zy, gedurende den tyd van Vyf-
tien eerst agtereenvolgende Jaaren, de voorsz. Werken, zo van
Treurspellen, Blyspellen, Kluchten, als anders, reeds gemaakt, en ten
Toneele gevoert, of als noch in het licht te brengen, en ten Toneele te
voeren, in diervoegen, als zulx by de Supplianten is verzogt, en hier
vooren uytgedrukt staat, binnen den voorsz. Onzen Landen alleen
zullen mogen drucken, doen drucken, uytgeven ende verkopen,
verbiidende daaromme allen ende eenen ygelyken dezelve Werken,
in 't geheel, ofte ten deslete Drucken, naar te Drukken, te doen
Naardrukken, te Verhandelen, of te Verkopen, ofte elders Naarge-
drukt, binnen den selven Onzen Landen te brengen, uyt te geven,
of te Verhandelen en Verkopen, op Verbeure van alle de nage-
drukte, ingebragte, verhandelde ofte verkogte Exemplaren, ende
een boete van drie duytend guldens daarenboven te verbeuren, te
appliceeren een derde part voor den Officier, die de Calange doen
zal, een derde part voor den Armen der plaatzen daar het Casus voor
vallen zal, ende het resterende derde part voor de Supplianten, en-
de dit t'elkens zoo meenigmaal, als dezelve zullen werden agter-
haalt, alles in dien verstande, dat Wy de Supplianten met dezen on-
zen Oetroye alleen willende gratificeeren tot verhoedinge van hunne
schade door het Nadrukken van de voorsz. Werken, daar doorin
geenigen deele verstaan, den innehouden van diene autorisceren,
of te Advouëren, ende veel min dezelve onder onze protexie, en-
de bescherminge, eenig meerder Credit, aanzien ofte reparatie te
geeven, nemaar de Supplianten in cas daar inne iets onbehoorlyk
zoude influëren, alle het zelve tot hunne Lasten zullen gehouden
weezen te verantwoorden, totdien eyndewel expresselyk begeerende,
dat by aldien zy dezen onzen Oetroye voor dezelve Werken zullen wil-
len stellen, daar vangeene geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie
zullen mogen maken, nemaar gehouden wezen, het zelve Oetroy in 't
geheel, en zonder eenige omiffie daarvoor te drucken, of te doen druc-
ken, ende dat zy gehouden zullen zyn, een Exemplaar van de voorsz.
werken, op Groot Papier, gebonden en wel geconditioneert te brengen
inde Bibliotheek van onze Universiteyt te Leyden, binnen den tyd van
zes weeken, na dat zy Supplianten de zelve Werken zullen hebben be-
ginnen uyttegeeven, op een boete van zeshondert guldens, na expira-
tie der voorsz. zes Weken, by de Supplianten te verbeuren ten behoefe
van de Nederduytsche Armen van de plaats alwaar de Supplianten wo-
nen; voorts op peene van met 'er daad versteeken te zyn van het
effect van dezen Oetroye. Dat ook de Supplianten schoon by het
ingaan van dit Oetroy een Exemplaar geleverd hobbende aan de
voorsz. Onse Bibliotheek, by zoo verre zy gedurende den tyd van dit
Oetroy deselve Werken zouden willen herdrukken met eenige ob-
servatiën, Noten, Veranderingen, correctiën, vermeerderingen,
of anders, hoe genaamt, of ook in een ander formaat, gehou-
den zullen zyn wederom een ander Exemplaar van de zelve Wer-
ken, Geconditioneert als vooren, te brengen in de voorsz. Biblio-
theek, binnen deselve tyd, en op de boete en penaliteyt, als vooren.
Ende ten eynde de Supplianten van dezen Onzen Consente, ende

Oftroye mogen genieten, als naar behooren, Laten wy allen ende eenen ygelyken, dien het aangaan mag, dat zy de Supplianten van den inhoud van dezen doen, laten, ende gedogen, rustelijk, vredelyk, ende volkomentlyk genieten ende gebruyken, cesferende alle belet ter contrarie. Gegeven in den Hage, onder onzen Groten zegele hier aan doen hangen op den zesden December, in 't jaaronze Heere ende Zaligmakers een duyfend zeven hondert tweeënveertig.

J. H. V. Waffenaar.

Onder stond, Têr Ordonnantie van de Staten, was gerekent

WILLEM BUYS,

Lager stond,

Aan de Supplianten zyn, nevens dit Oftroy, ter handgestelt by Extra& Authenticq, haar Ed. Gr. Mog. Resolutien van den 28. Juny, 1715, en 30. April, 1728, ten einde om zig daar na te reguleeren.

De REGENTEN van het WEES- en OUDE MANNENHUIS hebben in hunne voorsz. qualiteit, het Recht der bovenstaande Privilegie, alleen voor den tegenwoordigen druk, van LEEUWENDAAL HERSTELD DOOR DE VREDE, *Zinnespel*, vergund aan IZAAK DUIM.

In Amsteldam, den 21. July, 1749.

SPREE-

S P R E E K E N D E
P E R S O O N A A D J E N .

- VREDE, een jeugdige Vrouw, in een wit kleed, met Bloemen versierd; hebbende een' krans van Palmen en Bloemen op het hoofd, en een' Olyftrak in de hand.
- EENDRAGT, een jeugdige Vrouw, in een helder blaauw kleed; hebbende een' Olyfkrans op het hoofd, en een' bondel Pylen, met oranje, witte en blaauwe banden omvlochten, in de hand.
- VRYHEID, een jeugdige Vrouw, in een wit kleed, en versierd met een' gouden Sluijer; hebbende eene Speer met een' Hoed daar op, in de hand.
- EDELMOEDIGHEID, een jeugdige Man, in een groen kleed met zilver geborduurd, en versierd met een' oranjen Sluijer, hebbende een' Pellikaan, die uit zyne borst zyne Jongen voed, op het Schild; en eenen Lauwerkrans op het hoofd.
- GEMEENEBEST, een Man, hebbende een muts, in den vorm van een brandend Outer, op het hoofd, waarop geschreeven staat; Salus Publica; en eene gelykhangende Weegschaal op het kleed.
- HOOP, een jeugdige Vrouw, in een blaauw kleed, met Kruiden en Bloemen versierd; hebbende een' Bloemkrans op het hoofd, en een Anker op het kleed.
- GLORIE, een jeugdige Man, in een rood kleed, en versierd met een' gouden Sluijer; hebbende een' Veldheersstaf in de hand, en een' Lauwerkrans op het hoofd.
- VOORZICHTIGHEID, een bedaagde Vrouw, in een rood kleed, vol oogen; hebbende een' ronden Spiegel, van twee Slangen omvlochten, in de hand.

MEDEDOOGEN, een Man, in een blaauw kleed; hebbende op de borst een Hart, dat met een Pyl doorschooten is, en op het hoofd een Hart met twee vleugels.

OORLOG, een jong kloek Man, in een rood kleed; en versierd met een bloedkleurden Sluijer; hebbende een Zwaard in de vuist, een Helm met lauwricken omvlochten op het hoofd, en aan den arm een Schild, waaröp een Wolfskop staat.

GEWELD, een sterk kloek Man, in een zwart kleed; waaröp brandende toortzen, zwaarden en stroppen zyn geborduurd; hebbende aan den arm een Schild, waaröp een Tygerskop staat.

BELANG, een Man, in een veelverwig kleed; hebbende een Geldbeurs op de borst, een Hengelroede in de hand, en een Kameleon op het hoofd.

LIST, een Man, in een rosächtig verguld kleed, met een Sluijer van een Vosvel omhangen; hebbende een Momäangezicht in de hand.

SCHRIK, in het kleed van ONVERMOGEN; een Man, met losse hangende hairen, in een licht vaal kleed, waaröp vluchtende Haazen geborduurd zyn.

TWEEDRAGT, in het kleed van ONGENOEGEN; een Vrouw, in een zwart kleed, met een Onrust op het hoofd, en een omgekeert Hart, dat met een Pyl doorschooten is, op de borst.

DE EEUW, een oud grys Man, in een donker groen kleed, op welks zoom geborduurd staat, Temporis Filius; hebbende den Vogel Fenix op de borst.

ZINGENDE en DANSSENDE
P E R S O O N A A D J E N.

STANDVASTIGHEID, een Vrouw, in een donker
blauw kleed; hebbende een' Pylaar in de hand.

GETROUWHEID, een jendige Vrouw, in een wit
kleed, waaröp een Hond geborduurd staat; hebbende
een' Sleutel in de hand.

OPRECHTHEID, een Vrouw, in een wit kleed,
met een open Hart op de borst; hebbende een Duijfe
in de hand.

WAKKERHEID, een Vrouw, in een wit kleed, met
een Haan op de borst; hebbende twee Vleugels aan
het hoofd.

TROOST, een achtbaar Man, in een blauw kleed,
waaröp een Zon, die ten halve uit eene Wolk op-
ryst; hebbende een' Doornetak, met Roozen en An-
gelieren omslingerd, in de hand.

YVER, een jeugdig Man, in een luchtig kleed, heb-
bende twee Vleugels aan het hoofd, en een Fakkel
in de hand.

VERMAAK, een jeugdig Man, in een groen kleed,
met Muzykinstrumenten en twee Duiven versierd;
hebbende een' Bloemkrans op het hoofd, en een Ke-
ten, waarään een Menschenrong hangt, om den
bals.

VRIENDSCHAP, een jendige Vrouw, in een vrolyk
appelbloeifsel kleed, waaröp twee in ééngeslagen
Handen en een open Hart geborduurd staan.

GELLEERDHEID, een Vrouw, in een blauw kleed,
met een' Zonnescepter in de rechterhand, en een Bock
in de linkerhand.

KUNST,

KUNST, een jeugdige Vrouw, in een hemelschblaauw kleed; hebbende een' Lauwerkrans op het hoofd, en een' Driehoek, Pasfer en Beitel op de borst.

RYKDOM, een Vrouw, in een Koningklyk kleed; hebbende een gouden Geldbeurs in de hand, en twee omgekeerde Hoornen met Vruchten op het kleed.

OVERVLOED, een Man, in een groen kleed, met goud geborduurd; hebbende een' Hoorn, vol van verscheidene Vruchten, in de hand.

KOOPMANSCHAP, een Vrouw, in een blaauw kleed, waaröp een Schip geborduurd is; hebbende een Geldbeurs op de borst, en een' Slangestaf in de hand.

LANDBOUW, een Man, in een zwart kleed, hebbende een' krans van Korenäären op het hoofd, en een Spade in de hand.

HET JAAR, een Jongeling, in een veelverwig kleed, waaröp Bloemen, Korenäären, Druiven en Sneeuwvlokken geborduurd zyn; hebbende twee Vleugels op den rug.

MOORD , met een Pook	} in de eene, en } een Toorts in } de andere hand; } verders als } Helliche Gees- } tengekleed.
BRAND , met een Pistool	
ROOFZUCHT , met een Haviksklaauw	
VERWOESTING , met een Byl	

ZWYGENDE PERSOONAADJEN.

GEVOLG van KRYGSLIEDEN.

GEVOLG van BURGEREN.

Het TOONEEL is op, en binnen de grenzen van het Landschap LEEUWENDAAL.

LEEUWENDAAL

HERSTELD

DOOR DE

VREDE;

ZINNESPEL.

EERSTE BEDRYF.

Een aangenaam Landschap.

EERSTE TOONEEL.

GLORIE, VOORZICHTIGHEID, OORLOG;
GEWELD, BELANG.

GLORIE.

Beroemde Zuilen van myn' uitgebreiden Staat!
Voorzichtigheid, die my versterkt door trouwen raad!
Geweld en Oorlog, die myn hoofd kroont met laurieren!
'k Wil dat gy hier, in 't open veld,
Daar uw beleid, uw kracht myn heir deed zegevieren,
My alle, met Belang, oprecht uw meening meld.
Gy kent myn onbepaald vermogen.
'k Ben Glorie; deeze naam bekoort myn grootsch gemoed;
En, schoon myn hart niet dorst naar bloed,

A

Ik

2 LEEUWENDAAL HERSTELD,

Ik kan den tegenstand van Vryheid niet gedoogen.
 Toen fiere Dapperheid voorheen,
 Het purpren praalgewaad van Heerichappy moest erven,
 Heb ik haar langen tyd bestreên;
 Door my moest ze, indien tyd, den gulden zetel derven.
 'k Verhief, gelyk gy weet, in spyt dier Amazoon,
 Myn' achtbren Halsvriend op den troon.
 'k Heb alles wederstaan wat my dorst tegenstreeven:
 Maar de onverzaadbre Dood, meêdoogenloos van aart,
 Wiens woede geen Monarchen spaart,
 Ontnam aan my myn hoop, aan hem het dierbaar leven.
 Belaagde Dapperheid, die, in haar' tegenspoed,
 Trouwhartig wierd beschermd door Moed,
 Braveerde my op nieuw, kwam zelf myn heir bestooken.
 De Vreê, Held Oorlog! nam, op uw gezicht, de vlucht.
 Ik zag het laauwe bloed op weelige akkers rooken,
 Daar 't woelend krygsvolk lacht, en de arme landman
 Toen heb ik yders haat my op den hals gelaaden. (zucht.
 Men viel ons aan met veriche magt,
 En schonk, terwyl ik d'Angst op aller grenzen bragt,
 Myn Vyandin, in 't eind', de onschatbre Ryksfieraaden.
 'k Moest dulden, in dat droevig wee,
 Dat Moed, alôm geducht ter zee,
 Terwyl Europe van zyn' onderstand gewaagde,
 Myn havens hield bezet, myn Koopvaardy belaagde.
 Ja Vryheid-zelf, hoe zwak ze ook zy,
 Stond fiere Dapperheid met goud en krygslîen by.
 'k Wist echter al 't gevaar stoutmoedig af te keeren.
 De Wraaklust viel haar erfsand aan.
 Hier zwaai ik thans de zegevaan.
 Hier deed ge, ô Helden! my roemruchtig triomfeeren.
 Wat Sterkte is, door 't vernielend staal,
 Wat Stad, door 't dondrend krygsmetaal,
 Door u niet overmand, my niet ten prooi geschonken!
 Hoe veele benden hebt ge in kerenen geklonken!
 De glans van myn geluk straalt als de middagzon.

Ik roep met Cezar uit: Ik kwam, ik zag, ik won.
Wat staat ons nu te doen, getrouwe en dappre Raaden?

All', wat myn Vyandin in deeze streek bezat,

Is overwonnen, afgemat.

Zal ik nu keeren, met triomfen overlaaden?

Of zal ik Vryheid, die vol spyt en gramschap treurt,

Die Dapperheid beschermt, my telkens durft weêrstreeven,

Nu ook doen siddren op haar beurt? (ven?)

Of, met myn winst veruoegd, die stoutheid haar vergee-

O O R L O G.

Geduchte Glorie, die myn' raad

Gevolgd hebt eene reeks van jaaren!

Hoe! zou uw dappre vuist de fiere Vryheid spaaren,

Daar ze all' uw' haatren strekt een' vasten toeverlaat?

Zoud gy, die zo veel' sterke Steden

Hebt overwonnen door uw schrander krygsbeleid,

Meteen' bedaarden geest, met schand' te rugge treden,

Als of hier de eindpaal waar' van uwe mogendheid?

Neen, vruchtloos had ik dan den voormuur afgebroken,

Waarop de Maagd vertrouwt, en die haar landen dekt.

't Is beter dat gy voorwaarts trekt.

Men moet de Vryheid op haar eigen erf bestooken.

De zege lacht uw wapens aan.

Vergroot, vergroot uw' roem; gy hebt slegts toe te slaan.

De straf is billyk, steunt op reden.

Wartoe gewacht? 't Is eindlyk tyd

Dat zy, die reeds zo lang voor andren heeft gestreeden,

Ten leste eens voor zich-zelve stryd'.

V O O R Z I C H T I G H E I D.

Neen, Oorlog, denk geenszins dat ik uw' raad zal roemen;

Gy kent my niet te recht, indien gy dit verwacht.

Al, wie de billykheid betragt,

Moet zekerlyk uw' aanslag doemen.

Hebt gy geen Lands genoeg voor Glorie overheerd?

Hoe! moet hy eeuwig dan, om u, in onrust leeven?

Neen, Glorie; 't straffen is min edel dan 't vergeeven;

Te meerder daar de Maagd niets voor zich zelf begeert.
 't Is waar, de Vryheid fryd voor haare Bondgenooten;
 Zy staat met volk en goud hen by:

Maar dit, dit is haar plicht, schoon 't unadeelig zy;
 Dus luid haar oud verbond, met hen voorheen gellooten.
 Schoon Oorlog toelegt op haar' val, (dongen.
 't Zal vruchtloos zyn; hy heeft daar meermaals naar ge-
 'k Weet dat zy sterven kan, door Overmagt besprongen;
 Maar nimmer zult gy zien dat zy veranderen zal.

Ik ken den aart van deeze volken;
 Het vrye Leeuwendaal is dapper in den nood; (dolken.
 't Verweert zich noode, doch schroomt eindlyk vuur nog
 Gewis zal Moed de Maagd beschermen tot de dood.
 ô Glorie! laat myn raad u dan tot zagtheid maanen.

Verfchoon de Vryheid; spaar haar' tuin;
 Keer, onder 't klinken der bazuin,
 Vol roems weêr naar uw hof, tot vreugd der onderdaanen.

BELANG.

Neen, Glorie! denk op winst: de kans is al te schoon.
 Vaar voort; veröver meerder Steden.
 't Zou lafheid zyn, na zo veel hoon,
 Zo ge u tot rust liet overreeden.

Vermeetle Vryheid heeft u lang genoegd getergd,
 Uw taai geduld te veel gevergd:

Wy zyn haar grenzen reeds genaderd.
 Heeft Oorlog dan, om niet, uw magt byéén vergaderd?
 Neen, beter is het dat ge aan uw Belang voldoet.
 De schatkist van de Maagd mooge uwe krygskas flyven.
 Kreun u aan Dapperheid nog Moed.

Laat, om Voorzichtigheid, geen voordeel agterblyven.

VOORZICHTIGHEID.

Is 't voordeel dat het veld, van arbeidsvolk beroofd,
 Den armen Landman niet dan distelen belooft? (geeven?
 Dat Koopvaardy, verzwakt, haar' schat ten prooi moet
 Dat veele duizenden, door Oorlogs woede, sneeven?
 Is, om een weinig winst, geen bloeds genoeg gestort?

BELANG.

Geen bloed is te edel, als 't om buit vergooten word.

VOORZICHTIGHEID.

Hoe! wilt ge in Glories hart de menschlykheid verdooven?

OORLOG.

Wilt gy hem van zyne eer, zyn' eedlen naam berooven?

VOORZICHTIGHEID.

Is 't billyk dat het volk, uit roem, ter slachtbank gaat?

OORLOG.

Ons volk bestryd een volk dat telkens ons weêrstaat.

VOORZICHTIGHEID.

Wagt tot Meêdoogen komt; laat u zyn raad behaagen.

OORLOG.

Ik walg van zyne taal; hy slyt den tyd met klaagen.

GEWELD.

Ik heb reeds veel te lang gezweegen in 't geschil.

ô Glorie! laat myn hand met lauwren u bekransen.

Gebie; ik wagt slegts naar uw' wil.

Dat Vryheid siddre, door den aanval op haar schanssen!

Beproef myn magt nog eens; vaar voort; vertoef niet meer.

Bestry, die u bestryd; verwin; het geld uwe eer.

'k Zal deeze Landstreck in een woesteny misvormen:

De grenzen van de Maagd bestormen:

't Zal alles daavren, door het dondren van 't kanon.

Dit staal, dat, in uw' dienst, zo dikwils overwon,

Zal u een' open weg naar 't hof der Vryheid baanen;

Terwyl myn wraak zich baade in bloed en zilte traanen,

En gantsch Europe beeve, op 't aanzien uwer magt.

GLORIE.

Ik merk, myn Vrienden, dat gy elk myn' roem betracht.

Myn toorn waar' mooglyk door Voorzichtigheid be-
vredigd:

Maar Vryheid heeft my, door haar' wederstand, beledigd.

'k Wil, schoon ik op haar' val niet doel',

Dat zy voor deeze daad gerechte straf gevoel'. (den.

Held Oorlog, 'k volg uw' raad, en stemme in 't verder stry-

6 LEEUWENDAAL HERSTELD,

Geen Moed kan immer haar bevryden:
 Zy zal bezwyken door al 't leed.
 Geweld, ga straks, met List, die fiere Maagd verrasfen.
 Belang mooge onderwyl op deeze Landen pasfen.
 Myn volk, myn krygstuig is gereed.
 Komt; volgt me, opdat ik myn bevelen
 Myn dappre benden uit moog' deelen.

T W E E D E T O O N E E L.

I VOORZICHTIGHEID, *alleen.*
 Is't mooglyk? welk een ramp! wie had dit ooit geloofd!
 Heeft Oorlog zo veel magts, ô Glorie! op uw zinnen?
 Kunt gy, die elk verwint, u-zelf niet overwinnen?
 Is uw grootmoedigheid door Gramschap uitgedoofd?
 Bestryd ge uw Vrienden, uw Gebuuren?
 Bestormt Geweld hun sterke muuren,
 Daar reeds een talloos volk uw' wil en wetten eert?
 Is Vergenoegzaamheid uw wyd gebied ontvlooden?
 Zal Glorie, om Belang, den mensch ontydig dooden,
 Eer't Graf, door Ouderdom, het lyk ten prooi begeert?
 Maar hoe! wie nadert my?

D E R D E T O O N E E L.

VOORZICHTIGHEID, MEDEDOOGEN.

MEDEDOOGEN.

Wiens ziel is niet bewoogen?
 Rampzalige Onderdaan! hoe word gy uitgeput!
 De nyvere Akkerbouw, die de Armoede onderftut,
 De Neering, alles treurt.

VOORZICHTIGHEID.

ô Hemel! 't Is Meêdoogen.

MEDEDOOGEN.

Helaas! Voorzichtigheid!...

VOOR-

VOORZICHTIGHEID.

Waar toeft ge, oprechte Vrind?
 Weet gy dat Glories oog word door Belang verblind?
 Dat Oorlog hem verleid door winst van meerder Landen?
 Dat hy de Vryheid aan zal randen?

MEDEDOOGEN.

Wat zegt ge? Ik fiddler, op't verhaal.
 Wil Oorlog meerder bloods vergieten door het staal?
 De Landman is voorlang ten krygsdienst aangefchreeven,
 Het veld is dor, ontbloot van graan,
 Hoe zal de Stedeling bestaan?
 Wie zal een talryk heir het noodig voedzel geeven?

VOORZICHTIGHEID.

Ach, had gy zo veel ramps verhinderd door uw' raad!
 Nu komt uw droeve klagt te laat.
 Zo Glorie, door uwtong, de rust waare aangepreezen,
 Zo gy hem had gemeld hoe 't volk naar Vrede haakt,
 Ligt had die taal hem 't hart geraakt.
 Wie zal de Staatswond nu geneezen?

MEDEDOOGEN.

Cy kent myn ziekte en zwaaren druk.
 Ik kwyn aan wreede boezemkwaalen.
 Ik zie den Sterveling van 't rechte heilspoor dwaalen,
 En schrei myne oogen uit, om zo veel ongeluk.
 Ik kon, door zwakheid, hier onmooglyk eerder kootnen.
Hier word een trompet geboord.

VOORZICHTIGHEID.

Ik hoor gerucht . . . Helaas! Geweld is niet te toomen;
 Hy kent nog Reden, nog Berouw.
 Ach, Mededoogen! volg; bewys my thans uw trouw.
 Men zoek' naar Glorie; kom; vermurw hem door uw klag-
 Mischien zal hy ons leed verzachten. (ten.
 Men neeme, eer Oorlog ons nog meerder ramps bereid,
 Men neem' nog eens een proef van zyn grootmoedigheid!
 Ach, mogten wy zyn hart in eedler drift ontsteeken!
 Hem weêr verzoenen met de Leeuwendaalsche Maagd!

8 LEEUWENDAAL HERSTELD,

Hem toonen dat een Held, van wien't Heelal gewaagt,
Veel grooter lof verwerft door weldoen, dan door wreken!

Hier word andermaaleen trompet en trommel gehoord.

MEDEDOOGEN.

Wel äan... Maar 'k zie Geweld. Men vliede uit zyn gezicht.

VIERDE TONEEL.

GEWELD, LIST; SCHRIK, *in het kleed van*
ONVERMOGEN. *Gevolg van Krygslieden.*

JA, vlucht; daar ik verschyn, is 't billyk dat gy zwicht:
Geweld was altoos doof voor 't smeeken van Meêdoogen.
Maar, List, hoe komt de Schrik aan 't kleed van Onver-
mogen? **L**IST.

Ik heb hem zulks bezorgt. Hy zal straks, op myn' raad,
De Vryheid siddren doen, in haar' benaauwden staat;
Bewerken dat zy zich niet kan naar eisch verweeren,
En u, met weinig moeite, in 't kort doen triomfeeren.
De Tweedragt, die het hart der Burgery verdeelt,
En, op myn' last, de rol van Ongenoegen speelt,
Is reeds voorüit; zy zal dien aanslag doen gelukken.
Spoei voort; verzuim geen' tyd; doe alles voor u bakken.

GEWELD.

Gedoemde Spooken! kroost van 's afgronds zwavelkolk!
Klimt naar het aardryk. Ryst; verdrukt dit vrye Volk.
Toont elk uw wreede vreugd. Gy moogt weêr menschen
slachten, (wachten.
Volgt straks ons bloedspoor na, daar we uwe komst ver-

*Het word schieelyk nacht. MOORD, BRAND, ROOF-
ZUCHT en VERWOESTING stygen uit den grond,
en dansen een Balet. Op 't einde van den dans ziet
men een Onweder. Waarop de Vryheid, verbaasd,
uitkomt.*

VYFDE TOONEEL.

VRYHEID, *alleen; terwyl het Onweder, by tusfchenpoozing, blyft duuren.*

Waar ben ik? welk een duisternis!
 Wat naare Staatsörkaan, die my de ziel doet beeven!
 Men dreigt my, onverboeds, den laaftten slag te geeven,
 Daar niets tot redding vaardig is.

Wreedardige aanval! Dwaas verrouwen!

Wat rampspoed moet myn oog aanschouwen?

Waar berg ik my, in deezen nood?

Wie zal de Vryheid thans beschermen?

Wiens hart zich over my ontfermen?

Ik zie geene uitkomst dan de dood.

Hebt gy myn' voormuur my ontnoomen,
 ô Glorie! om, daar na, te wifer toe te slaan?

Ben ik uw Vyandin? Heb ik u ooit misdaan?

Wartoe dus woedende op te koomen?

Heb ik uw wingewest verrast?

Uwe oorlogskielen aangetast?

Uw Koopvaardyvloot ooit gefchonden?

ô Neen; 'k ftreed immers nooit voor my.

Ik ftond myn waarde Vrienden by.

Ik hield myne eeden, myn verbonden.

ô Gruwel! gy beftormt myn' ruïn.

Gy werpt uw bomben zelfs op hooge tempeldaken.

De steilen wagglen reeds: ik hoor de binten kraaken.

Myn Burger smoort in 't brandend puin.

Gevloekte moordlust! wreede elenden!

Verdorven Veld! Gevangen Benden!

Geblaakte Steden! hoort myn klagt.

ô Hemel! fterk my uit den hoogen.

Wees met rampzaligen bewoogen.

Van u is 't, dat ik hulp verwacht.

De minlyke Eendragt is verdweenen.
 Hier eischt men Tegenstand, en ginds Onzydigheid.
 De Tweedragt heeft haar gif door 't gantsche Land ver-
 Ach! heeft myn heilzon uitgescheenen? (spreid.
 Ben ik die telg van Heldenmoed?
 Die fiere, die, door brein en bloed,
 Na viermaal twintig oorlogsjaaren,
 Ten troon steeg, in dit vrye Land?
 En moet ik thans, met schade en schand',
 Die lauuren misfen van myn hairen?

ô Strydbre Volken, die welêer,
 ToenDwang u had belaagd, door vuur en vonken streefde,
 Daar Azië en Euroop' voor uw vermogen beefde,
 En 't all' ontzach had voor myn speer!
 Waakt op! Verdubbelt uwe pooging!
 Na onderdrukking volgt verhooging.
 Versterkt myn' ongerusten geest.
 Mischien zal ons de Hemel helpen,
 En 't bloed van deeze Staatswond stelpen,
 Hy is 't, die al uw pyn geneest.

Z E S D E T O O N E E L.

VRYHEID, GEMEENEBEST; SCHRIK, *in het
 kleet van ONVERMOGEN; TWEEDRAGT,
 in het kleet van ONGENOEGEN.*

T O E F. SCHRIK.
 Toef, eedle Vryheid! toef. Waar wilt ge u heen begeeven?
 Gy loopt in uw verderf. Men dingt u wreed naar 't leven.
 Keer dieper in uw' tuin, eer Oorlog u verslind':
 Eer woedende Overmagt u hier dus weerloos vind'.
 Het doodzweet breekt my uit, door de yselyke rampen.
 De Stedeling versfikt door gloënde sulferdampen.

De

De Landman zwicht en vlucht; terwyl het woest Geweld
 Uw grenzen overvalt, en alles nedervelt. (duuren.
 Geen Stad, hoe trouw bewaard, kan zulk een' storm ver-
 Het dondrend krygsmetaal vernielt uw sterkste muuren.
 De bombe vliegt, en gonst, en valt, en barst van één;
 Vermorzelt mensch en vee; verbryzelt hout en steen.
 Men ziet het bloed alreeds uit duizend wonden stroomen.
 Indien ge u niet verbergt, is 't met u omgekoomen.
 Red, red u-zelve en ons; ach! volg myn' trouwen raad.
 Indien de Vryheid sterft, is 't uit met deezen Staat.

VRYHEID.

Brengt gy my dit bericht, beklaglyk Onvermogen?
 Ach! moest myn Burgery dien overlast gedoogen?

SCHRIK.

Uw Volken sfreden flaauw, wanneer ik by hen was.
 Ik keerde, en nam de vlucht door hegge en struik en plas.
 Men zegt dat reeds 't Geweld twee Steden heeft verwon-
 Dat op de derde thans het stormen word begonnen. (nen;
Ter zyde, tegen Tweedragt.

't Gaat wel; zy heeft van angst: wy zyn nog onbekend.

VRYHEID.

ô Droevig zielsverdriet! ô deerniswaarde elend!
 Wat raad, Gemeenebest?

GEMEENEBEST.

Men moet den aanval stuiten.

Verzamel al uw volk.

TWEEDRAGT, *tegen Gemeenebest.*

Het volk is reeds aan 't muiten.

Wat kan men vordren door een' hoopcloozen stryd?

Hier baat geen tegenstand. Zy is haar' voormaer kwyt.

GEMEENEBEST.

Zal Ongenoegen my dan altoos tegenspreken?

Of zyt ge een ander, die...?

TWEEDRAGT.

Myn trouw is onbezwecken.

Ben ik by u verdagt?

GEMEENE

12 LEEUWENDAAL HERSTELD,

GEMEENEBEST.

Uw ontrouw blykt my klaar.

VRYHEID.

Ach! zwygt: uw woordenstryd verdubbelt ons gevaar.
Maar welk een nieuw gerucht...?

ZEVENDE TOONEEL.

VRYHEID, GEMEENEBEST; SCHRIK, *in het kleed van ONVERMOGEN*; TWEEDRAGT, *in het kleed van ONGENOEGEN*; HOOP, *gevolgd van STANDVASTIGHEID*, OPRECHTHEID, GETROUWHEID, WAKKERHEID en TROOST.

HOOP, *terwyl de dag langzaam aanbreekt.*

Betoom uw bittere klagten,
Gedreigde Landvorstin. Ik kom uw leed verzachten.
Beschouw in my de Hoop, die u iets goeds voorspelt.
Uw Zeekust is gedekt voor 't naadrend kryggeweld.
Een vloot, van 't naaste Land tot uw behoud gekoomen,
Schaart zich in slagorde, op het vlak der zilvren stroomen.
't Is Moed, die u beschermt. Hy heeft uw ramp verstaan,
Enzend, van uur tot uur, meer kielen derwaarts aan.
Uw eigen watermagt, op 't noodgeschrei vergaderd,
Verblyd om deeze hulp, is meede uw kust genaderd.
De naare Vrees verdwynt. Elk roemt dien onderstand.
Men juicht het Scheepsvolk toe, en gaat ten reije aan 't

VRYHEID. (strand.)

De Hemel zy gedankt! laat ons zyn goedheid looven.
Die onverwagte maar' gaat myn begrip te boven.
Geliefde Hoop! uw komst... Maar ach! ik kan niet meer...
Men zet meeen weinigtyds hieronder 't lommer neêr.
Myn afgematte geest, door onderscheiden tochten

Van

Vandroefenis en vreugd, van schrik en hoop bevochten,
Verlangt, na zo veel smarten, een korte poos naar rust:
Zo worde ik weêr verkwikt! zo sceppe ik nieuwen lust!

*Zy zet zich aan den stam van een' boom ter ruste; en word,
geduurende den zang, door Hoop en Wakkerheid ondersteund.*

GEMEENEBEST.

Vriendinnen, redt de Maagd: versterkt haar angstig harte.
Dat haar uw maatzang streele, en opbeure in haar smarte!

STANTVASTIGHEID *zingt.*

ô Dierbre Vryheid, eedle Maagd!
Bezwyk niet in uw lyden.
Al word gy door 't Geweld belaagd;
Gy zult u haast verblyden. ://:
Een hooger Magt, ter hulp gereed,
Zal u verlossen, eer gy 't weet,
ô Wellust onzer oogen! *bis.*
Haar gunst herstell' deez' veegen Staat!
Zy blyve uw steun en toeverlaat,
En will' uw traanen droogen! ://:

GETROUWHEID *zingt.*

ô Zuil van onzen Staat!
Sterk d'onderdrukte door uw' raad.
ô Eendragt! Steun der Landen!
De Vryheid derft uw aangezicht;
Vertoon haar weêr uw heilzaam licht.
Waar zyn uw liefdebanden?
ô Zuil van onzen Staat!
Sterk d'onderdrukte door uw' raad.

Het CHOOR zingt.

Zy daalt uit de wolken,
Tot blydschap der Volken.
Haar heldre gloed
Bestraalt op nieuw 't benaauwd gemoed.

Zy

Zy daalt uit de wolken,
Tot blydschap der Volken.

Gedurende den Choorzang, daalt Eendragt in een lichte wolk langzaam neder. Vryheid ryst, op dat gezicht, vrolyk op. Gemeenebest treed naar de wolk, reikt Eendragt de hand en geleid haar naar Vryheid.

AGTSTE TOONEEL.

EENDRAGT, VRYHEID, GEMEENEBEST,
HOOP, STANDVASTIGHEID, OPRECHT-
HEID, GETROUWHEID, WAKKER-
HEID, TROOST; SCHRIK, *in het
kleed van ONVERMOGEN*; TWEE-
DRAGT, *in het kleed van*
ONGENOEGEN.

Wat onvoorziene glans, na zulk een' duistren nacht!
VRYHEID.

GEMEENEBEST.
Wees welkom, eedle Maagd, die ons behoud betracht!

TWEEDRAGT, *ter zyde, tegen Schrik.*
't Is Eendragt zelve: ô spyt! hoe best haar oog ontweeken?

Ik vloek haar vlugge komst; maar Oproer zal ons wreken.

Tweedragt en Schrik sluipen heimelyk weg.

VRYHEID.
Onschatbaar Landjuweel! Geliefde Hemelspruit!
Gundat ik u myn vreugd, door myne omhelzing, uit!

EENDRAGT.
Doorluchte Vryheid! leef; ja blyf alle eeuwen leeven.
Schoon 't hevigoorlogsvuur uw sterke Steden blaakt,
Gy zult, door my gesterkt, uw leed te boven streeven,
Dewyl een hooger Magt voor uw belangen waakt.
Schoon thans Geweld u wil verderven,
Nooit zult gy door zyn woede sterven.

De hulp des Hemels staat u by,
 En zal, door uwe klage bewoogen,
 U tot uw' eersten stand verhoogen,
 Ten spyt der wreede Krygsharpy.

Door Tweedragt is uw Staat van tyd tot tyd vervallen.
 Door my, door Eendragt kan alleen een Land bestaan.
 Die waarheid blykt op 't klaarst in uw bestreden wallen.
 Schryf nu deez' blyden dag in uw gedenkboek aan.
 Doe al uw Volk myn byzyn weeten:
 Her zal door vreugd zyn' ramp vergeeten,
 Uw haatren sterker weêrstand biên.
 Ik zal de harten weêr veréenen.
 Gy zult, na kermen, klaagen, weenen,
 Eerlang een wenschlyke uitkomst zien.

VRYHEID.

ô Nooit volpreezen Maagd! ik zal uw lesfen eeren. (ren!
 Uw raal verkwikt myn ziel. Gy wilt myn' rampspoed wee-
 Gun dat myn trouw Gevolg, verrukt door uw bestier,
 Met dans en maatgezag, uw heuchlyke aankomst vier'.

STANDVASTIGHEID zingt.

Dierbaare Eendragt! Heilbeschikster!
 Sterke Zuil der Maatschappy!
 Heersch in 't hart der Burgery..

Het CHOR herbaalt deeze regels.

GETROUWHEID zingt.

Steun der Vryheid! Zielverkwikster!
 Vreugd der Staaten! Hemelsch Pand!
 Welkom in ons Vaderland.

Het CHOR herbaalt deeze regels.

DANS

16 LEEUWENDAAL HERSTELD,
DANS van HOOP, OPRECHTHEID, GE-
TROUWHEID en WAKKERHEID.

EENDRAGT, *na den Dans, tegen 't Gevolg.*
Ik dank u voor deeze eer : uw vreugd is niet te laaken.
Maar de algemeene nood roept ons tot hooger zaaken.

Tegen Vryheid.

Gelei my naar uw hof, op dat ik u aldaar,
In veiligheid, uw nut, des Hemels wil verklaar'.
Europe staa verbaasd, als elks verwonderde ooren
Uw ramp, uw naadrend heil en Staatsbescherming
hooren.

Einde des Eersten Bedryfs.

TWEEDE BEDRYF.

Het Paleis der Vryheid.

EERSTE TOONEEL.

VRYHEID, EENDRAGT, GEMEENEBEST.

EENDRAGT.

Geliefde Schoonheid, die, byna eene eeuw geleên,
 Nadat gehaate Dwang u vruchtloos had bestreên,
 Door gantsch Euroop' den naam van Vryheid hebt ver-
 En hier in Leeuwendaal ten zetel zyt gesteege! (kreegen,
 Hoor wat een hooger Magt u door myn' mond gebied;
 Weêrsta, in uwen ramp, haar heilzaame inspraak niet.
 Thans ziet ge u, van alôm, gedreigd door felle plaagen.
 Belang loert op uw' troon: Geweld durft u belaaen:
 De nydige Oorlog schend den voormuur van uw' Staat:
 Maar binnenlandsche Twist brouwt u wel't ergste kwaad.
 Indien uw Vader, die met vrye Kerkdienst huwde,
 Geroemde Heldenmoed, die voor de Tweedragt gruwde,
 Haar niet verjaagd had door een waardig Legerhoofd,
 Men had, by uw geboorte, u reeds van't licht beroofd.
 Herdenk aan d'eedlen Reï van uitverkooren Helden,
 Die willig, u ten dienst, zich in de stormbres stelden,
 Herdenk de schrandrheid van de oude en wyze Trouw,
 Die't eerst den grondslag lei van't waggelend Staatsgebouw.
 Sints zaagt gy kloek Vernuft op's Vaders voetspoor stree-
 Gy weet tot welk eene eer Beleid u heeft verheeven, (ven-
 Toen de Overwinning hem getrouw gezelschap hield.
 Gy weet van welk een drift hun Nakroost was beziel.
 Onnoodig is het thans hunn' daaden op te noemen.
 Zo lang'er Volken zyn, zal elk hunn' arbeid roemen.
 Elk streed gelyk een Leeuw, het vluchten ongewoon;
 Dies staat der dieren Vorst nog op uw schild ten toon.

B

Gy

Gy waart ontzagchlyk door den rang, dien zy bekleedden,
 Vermits een achtbaar hoofd het sierfel is der leden,
 Dies voegt u, fel belaagd, opdat men 't onheil weer',
 Een dapper Legerhoofd, die Oorlog gaa te keer.

Geef dan, ô Vryheid! tot bescherming uwer Landen,
 Een' wakkren Palinuur het roer van Staat in handen,
 Een' Held, die uit den stam van uw Verlosfren sproot.
 Laat Edelmoedigheid u bystaan in den nood. (aadren,
 Hem, wien een zelfde zucht tot Vryheid straalt door de
 Hem voegt de zelfde rang van zyn doorluchte Vaadren.
 't Is aller Burgren wensch; het is des Hemels wil.
 Uw ramp beflisfe, in 't einde, een noodloos Staatsgefchil.

GEMEENEBEST.

Wat onverwagt geluk! hoe streelt die keur myne ooren!
 Is Edelmoedigheid tot Veldheer ons beschooren?

VRYHEID.

Van allen kant benaauwd, en peinzende op een' Held,
 Die my beschutten kan voor 't woeden van 't Geweld,
 Die, op der Ouden fpoor, wil naar den lauwer streeven,
 Kan ik u naauwlyks op uw' voorflag antwoord geeven.
 Maar tevens, onverwagt, door uwen raad getroost,
 Ontfonkt in heldenmin voor myn' Beschermers Kroost,
 Word myne tong ontboeid, en wil, met dankbre klanken,
 Den Hemel voor zyn keur, u voor uw lessen danken:
 Het klinke in 's Vyands oor, die mynen tuin belaagt.
 Laat ons geen oogenblik verzuimen, dierbre Maagd!
 'k Zal Bystandseeden Zoon, voormyn getrouwe Schaaren,
 In 't openbaar, tot hoofd van vloot en heir verklaaren.
 Ach, dat zyn blyde komst het Land tot heil gedy!
 Men roep' myn hofgezin. Men roep' de Burgery.

EENDRAGT.

Dus zal uw legermagt in 't korte zegepraalen,
 Of mooglyk, door de Vrede, eerlang eens adem haalen.

VRYHEID, tegen Gemeenebest.

U kieze ik tot Gezant by Edelmoedigheid.
 't Voegt u, 't voegt u-alleen dat gy hem herwaards leid.

Ver-

Vertrek, myn waarde Vriend! Begroet myn' Staatsbehoeder
 In 't aadlyk hof van Deugd, zyn teêrgeliefde Moeder.
 Vertoon hem myn gevaar, myn naare droeffenis,
 En hoe zyn eigen heil van 't myne onscheidbaar is.
 Verhaal hem welk een eer ik hem heb opgedraagen.
 Zeg dat hy thans op 't hoogst' myne oogen kan behaagen;
 Dat hy verkooren word met algemeene stem.
 Keerspoedig, zo gy kunt; maar keer niet zonder hem.

GEMEENEBEST.

Vorstin, ik volg uw' last; gy zult myn vlyt beschouwen.

EENDRAGT. (ontvouwen.)

Uw volk verschynt. Laat ons hen 't heugchlyk nieuws

TWEEDE TOONEEL.

Terwyl Gemeenebest, aan de eene zyde, vertrekt, koomen

HOOP, STANDVASTIGHEID, OPRECHT-
 HEID, GETROUWHEID, WAKKER-
 HEID, TROOST, YVER, VERMAAK,
*en Gevolg van BURGEREN, van de an-
 dere zyde, op het Tooneel, by VRYHEID*
 EENDRAGT.

HOOP.

Zie hier, op uw bevel, uw trouwe Burgerschaar.
 Maar hoor vooraf, Vorstin! eene onverwagte maar.
 Een jong, een schrander Held, aan uw belang verbonden,
 Heeft, op dit oogenblik, de Voorzorg afgezonden.
 'k Ontmoet die waarde Maagd by d'ingang van de poort.
 „ô Blyde Hoop! (dus juicht ze,) uw wenschen zyn
 verhoord;
 „Want Edelmoedigheid, door teedre zucht gedreeven;
 „Bied Vryheid, in den nood, zyn' schat, zyn' arm, zyn
 leven:
 „Hy, die, tot heil des Lands, getrouw zyn' pligt betracht,
 „En reeds de Zeekust ziet in groot gevaar gebracht,

„ Wil moedig, onbevreesd, zelfs op zyne eigen kosten,
 „ Op zynen Vaders spoor, die 't Volk welker verlost en,
 „ Het vrye Leeuwendaal behoeden voor 't Geweld.
 „ Men toon' de Landvorstin de neiging van dien Held.
 Zo spreektze; en al het Volk is door die taal bewoogen.
 De traanen vloeijen elk door loutre vreugd uit de oogen.
 De lucht weërgalmt alom van uw' Beschermers lof;
 En Voorzorg, die my wil verzellen naar het hof,
 Word door de menigte, op die tyding toegeschooten,
 Met juichend handgeklap omringd en ingeflooten,
 Terwyl ik naauwlyks zelve een' doortogt herwaarts vind.
 Ô Dierbre Vryheid, die der Burgren heil bemint!
 Beschouw met ernst den dienst; die u word opgedraagen.
 Laat u de trouwe hulp van Bystand's Zoon behaagen.
 Laat hem, die in 't gevaar zich aanbied als uw vriend,
 Eene eer verwerven, die zyn wakkre vlyt verdient.

VRYHEID.

Ô Wonderlyk bestier! wie zou die trouw versmaaden!
 Uw naam, doorluchte Held! is eigen aan uw daaden.
 Dus toont Voorzienigheid dat zy ons by wil staan.
 Gy bied me op d'eigen dag uw' dienst en leven aan,
 Wanneer ik u tot Hoofd van 't Leger wil verheffen!
 Vaar voort; nu sta ik pal, wat ramp my ook moog' treffen.

EENDRAGT.

Zie daar het ware merk van Edelmoedigheid,
 Wiens arm, wiens toezicht u een wenschlyk heil bereid.

VRYHEID.

Ik steun op zyne zorg; hy zal my eeuwig eeren.
 Maar laat ons straks voldoen aan aller zielsbegeeren.
Zy treed een weinig voorwaarts, en vervolgt.
 Hoor, vrygevochten Volk! hoor, dierbaar Heldenkroost!
 Wien u de Hemel schenkt ten toeverlaat en troost.
 's Is Bystandseedle Zoon, die, in myn hooge Schoolen,
 Alvroeg, door Moeder Deugd, Verstand wierd aanbevolen.
 't Is 't eenige Overschot van 't altoos dierbre bloed,
 Dat my bechermt heeft in myn' zwaarsten tegenspoed.

't Is Edelmoedigheid, die, voor uw-aller ooren,
 Door my, in Leeuwendaal, tot Veldheer word verkooren.
 Ik stel hem in 't bewint der Land- en Watermagt.
 Erken hem in dien rang, dien elk hem waardig acht.
 Hy zy 't fieraad mynstroons, de toevlucht myner Staaten,
 De ziel myns achtbren Raads, de vreugd der Onderzaaten,
 De schrik van 't woest Geweld, de band der Maatschappy,
 En viere, nevens u, myn nadrend Eeuwger!

HOOP.

Wat heil, by zo veel leeds!

EENDRAGT, *tegen Vryheid.*

Dus zult ge elks agting winnen.

Tegen 't Gewolg.

De blydschap staat u vry.

HOOP, *tegen Yver.*

Laat ons den dans beginnen.

DANS van HOOP en YVER.

STANDVASTIGHEID zingt, *na den Dans.*

Dat nu 't geluid van stem en snaar
 Zich op deez' dag te samen paar',
 Ten roem van Edelmoedigheid,
 Den Schutsheer onzer Staaten!
 ô Rei van dierbaare Onderzaaten,
 Die thans zyn komst verbeid,
 En u tot vreugd bereid!

Bepaal uw'rouw. Zichast dien eedlen Stam weêr bloeijen.
 Zyn kruin, zyn kruin zal tot de wolken groeijen.

*Op het einde van den Zang, word
 van verre een trompet geboord.*

VRYHEID.

Het juichen nadert reeds. De Held komt herwaarts aan.
 Hoe blinkt de blydschap uit by ieder Onderdaan!
 Getrouwe Burgery! voldoe uw zielsverlangen.
 Laat ons hem, naar zyn waarde, in myn paleis ontfangen.

DERDE TOONEEL.

EDELMOEDIGHEID, *door GEMEENEBEST*
ingeleid; VRYHEID, EENDRAGT, HOOP,
 STANDVASTIGHEID, OPRECHTHEID,
 GETROUWHEID, WAKKERHEID,
 TROOST, YVER, VERMAAK,
Gevolg van BURGEREN.

Z GEMEENEBEST, *tegen Edelmoedigheid.*
 Zie daar de Landvorstin, die naar uw byzyn haakt.
 't Is tyd, Doorluchte! dat uw komst haar vreugd volmaakt.

EDELMOEDIGHEID.

Is 't my vergunt, ô Schoone! in de ysfelyke rampen,
 Waarmede uw veege Staat heeft dag aan dag te kampen,
 Den mond te kuschen, dien 't Geweld, daar elk voor beeft,
 Door 's Hemels wys bestier, nog niet geflooten heeft?
 Mag ik u levend zien? voor uw belangen stryden?
 Kan myn verhaaste komst uw angstig hart verblyden?
 Is Eendragt uw vriendin? Wat heil in doodsgevaar!
 Dat u Voorzienigheid in verdren ramp bewaar'!

VRYHEID, *nadat zy Gemeenebest iets in-*
geluisterd heeft, die daarop vertrekt, en
terstond met den Veldbeersstaf weder binnen
komt, dien hy haar overgeeft.

ô Telg des Heldenstams, in wiens verkwikkend lommer
 Ik dikwils my vermaakte, ontlast van naaren kommer!
 ô Zoon van Bystand, die te vroeg myn' Staat ontviel!
 Uw trouw verlicht de smart van myne ontroerde ziel.
 Wees welkom in myn hof. Voldoe aan elks begeeren.
 Laat u myn volk voortaan als Vloot-en Heirvoogd eeren.
 Verstrek my, door uw hulp, een' eedlen Boezemvriend.
 Geniet een waardigheid, die gy met recht verdient.
 Zy word u thans, door my, blymoedig opgedraagen,
 Met

Met grooter eere en magt dan eertyds aan uw Maagen.
 Myn wil is dat uw Kroost, in 't man-en-vrouwlyk oir,
 U, in dien zelfden rang, zal volgen op het spoor.
 Of zo uw Stamboom kwynt, door afgestorven looten,
 Begeere ik dat Verdienste, uit braaven Moed gesprooten,
 Verdienste, uwe Echtvriendin, met haar' getrouwen raad,
 De plaats vervullen zal van uw beminlyk Zaad.
 Ontfang, geliefde Held! ontfang dan uit myn handen
 Den Opperveldheersstaf van myn veréende Landen.

E D E L M O E D I G H E I D ,

den Staf aanneemende.

Doorluchte Vryheid! schoon, in 't aaklig oorlogswee,
 Uw Staatshulk worstlen moet met eene ontstelde zee;
 Schoon nydige Oorlog, om uw' tegenstand verbolgen,
 Zyne overwinningen wil op uw erf vervolgen;
 Schoon 't ampt, my aangeboën, in deeze omstandigheid,
 My meer verdriet dan vreugd, meer ramp dan roem bereid;
 'kNeem echter, op uw bedeën 't voorbeeld myner Oudren,
 Dien-naauwlyksdraagbren last gewillig op myn schoudren,
 Vertrouwende opeen Magt, die 't woest Geweld braveert,
 En, als het haar behaagt, de Koningen verneert.
 Ik merk in deeze uw keur een schikking uit den hoogen,
 'kVerlaat u nooit. Gy zyt een wonder in onze oogen.
 Europe staat verbaast, wanneer 't uw schoonheid ziet.
 Gy telt byna eene eeuw, en gy veröuderd niet,
 Uw minlyk aangezicht heeft nog de zelfde glansfen,
 Als toen de Vrede u schonk uwe eerste olyvenkransfen.
 Schoon u de tegenspoed somtyds een' rimpel baart,
 Gy ziet dien haast vergaan, als 't onweér is bedaart.
 Wie zou dan niet, om u, met vreugd zyn leven waagen?
 Om zulk een dierbaar pand het zwaarste leed verdraagen?
 Beroemde Heldenspruit! Gebie my; 'kzal voortaan
 Voor u in 't grootst gevaar, ja zelfs ter slachtbank gaan.
 Ach of de Hemel gaf dat gy nog duizend jaaren,
 Nog duizend eeuwen, mogt dien zelfden glans bewaaren,
 Tot dat het daglicht-zelf geen glansfen meer verspreid,

Maar zich de Tyd verliest in 't ruim der Eeuwigheid!

VRYHEID.

De glans en majesteit, waarmede ik eertyds praalde,
 En die my weêr verfiert, sints Eendragt nederdaalde,
 Ontfing ik van de hand, van de eigen Hemelmaagt,
 Waarvan ge, in dit gevaar, uw hulp en heil verwagt.
 Zy heeft den arm bestierd van uw doorluchte Vaadren.
 Zy gaf me, als 't woest Geweld, als Oorlog my dorst naa-
 Door overwinningen, waarvan 't Heelal gewaagt, (dren,
 Bewyzen, dat haar gunst myn' heilstand onderschraagt.
 Dus joeg ze, opdat ik wierd aan 't wis bederf onttoogen,
 Door wind, het stuiwend zand in myner haatren oogen,
 Wanneer het daalend licht myn heilzon ryzen deê,
 En myn triomf voltooide, aan d'oever van de zee:
 Dus heeft zy ebbe en vloed, in zwaare tegenspoeden,
 Van beurt verwislen doen, om my voor leed te hoeden:
 Dies ben ik mynen troon, met zo veel roems gesticht,
 Myn erf, myn wezen-zelf, aan haar-alleen verplicht.
 Ik heb, in haaren naam, op deezen dag der dagen,
 Ter weering van 't gevaar, den staf u opgedraagen.
 Bestry, betoom Geweld, die, met zyn woeste vuist,
 Myn paalen nederhouwt, myn' voormuur heeft vergruist.
 Doe hem, met zyn Gevolg, van mynegrenzen vlieden.
 Doch is myn heir te zwak om 't zyne slag te bieden,
 Dat dan uw Ichrandre geest, met kragt en klem van taal,
 De affchuwlykheid des krygs voor Glories oogen maal';
 Tot beider volken heil een vaste vrede fluite;
 My weêr met hem verzoene, en 't verder woeden fluite.

EDELMOEDIGHEID.

Ik zweer u, eedle Maagd! eene onbevleete trouw.
 Myn leven is voor u, ten steun van 't Staatsgebouw.
 Ik ben bereid uw' ramp, met 's Hemels hulp, te weeren.
 Gy zult my met lauwrier, of met olyf, zien keeren.

GEMEENEBEST.

Rocmwaardig Legerhoofd! der Burgren Toeverlaat!
 Dat uwe vlyt verstrekk' tot welstand van den Staat!

Befchermdeez'Schoone en my, door één belang gedreeven:
Want zonder Vryheid kan Gemeenebest niet leeven.

HOOP.

Geluk in 't hoog bewint, ô dierbre Spruit van Deugd!
Leeflang, naar aller wensch, in welvaart, eere en vreugd.
Dat List, noch woest Geweld u immer ons ontroove;
Maar elk uw wys beleid nog veele jaaren loove!

VRYHEID.

Ik wil, nu 's Hemels gunst de zaaken dus bestiert,
Dat dees roemwaarde dag met luister zy gevierd.
Een onverwacht geluk, in naare angstvalligheden,
Verschaffe een waare vreugd aan vlekken, dorpen, steden!
Gy, minzaam Hofgezin, 't geen thans myn' Veldheer groet!
Betuig, met zang en dans, hoe u zyn komst voldoet.

GETROUWHEID *zingt.*

Welkom, wees welkom, ô puik der braaven!
Geluk in Vryheids hof,
Daar alles weêrgalmt van uw' lof! ://:
Nu kunt ge op 't spoor der helden draaven. *bis.*
Geweld, die dit gebied belaagt,
Mooge op uw staatsverhooging sijn aalen:
Maar Leeuwendaals verdrukte Maagd
Zal door die keur weêr adem haalen. ://:

EENDRAGT, *na den Zang.*

Oprechtheid! gy, die 't merk des Leeuwendaalers zyt!
Vertoon, uit aller naam, hoe 't Landschap is verblyd.

DANS *van OPRECHTHEID, alleen.*STANDVASTIGHEID *zingt.*

Laat nu de vreugd, door blyde galmen,
Den rouw bepaalen, die ons drukt. *bis.*
ô Volk! zie thans uw wensch gelukt.
Sier uw' Held met lentepalmen. *bis.*

Zie Edelmoedigheid verhoogd *bis.*
 Tot Vryheids Vloot- en Legervoogd: *bis.*
 Zyn magt, zyn raad moet', lange jaaren, *bis.*
 Dit Land behoeden voor gevaaren! *bis.*

DANS *van* HOOP, OPRECHTHEID,
 YVER *en* VERMAAK.

Het CHOOR *berhaalt*:

Welkom, wees welkom, ô puik der braaven! *enz.*

DANS *van* HOOP, OPRECHTHEID,
 WAKKERHEID, GETROUWHEID,
 YVER *en* VERMAAK.

EDELMOEDIGHEID, *tegen* Vryheid,
na en Dans.

De erkentnis van uw volk heeft my op 't hoogst bekoord:
 Uw-aller liefde my tot weêrliefde aangefpoord.
 Spreek nu, ô Landvorstin! waar zal ik 't eerst my keeren?
 Waar wilt ge dat ik ga, om 't onheil af te weeren?

EENDRAGT.

Hoe nut, beminde Held, uw komst in 't leger zy,
 Men moet de middlen eerst beraamen,
 Die, ter beveiliging, ons-allen 't best beraamen,
 Opdat het deinzend heir niet altoos vruchtloos stry'.
 Vertoef een poosaan 't hof; uw raad moet ons verlichten.
 Waar vind men volk en onderstand?
 Men kan met weinig magt, hoe sterk onze yver brand',
 Geweld tot geen bestand verplichten.
 Hy, die reeds langen tyd heeft in Euroop' gewoed,
 Heeft Vryheid, al zo wel als Moed,
 Een' dierbren schat gekost, om, in gevreesde slagen,
 Bestreeden Dapperheid te sterker te onderschraagen:
 Het beste krygsvolk, 't geen de grenzen heeft gedekt,
 Is reeds geboeid, en kwynt door de uitgestaane elenden;
 Want

Want Oorlog duld niet dat de bloem der Legerbenden
Met teekenen van eere uit eene vest vertrekt.
Hoe zal men deezewond, die spoed vereischt, weêr heelen?

EDELMOEDIGHEID.

Dit is, helaas! 't gevolg der droeve staatskrakeelen.
De Burgery nochtans zal willig ondergaan
All't geen de nood vereischt, om Vryheid by te staan...?
Maar iemand nadert ons. Wie durft zich onderwinden...?

VIERDE TOONEEL.

VRYHEID, EDELMOEDIGHEID, EENDRAGT,
GEMEENEBEST, HOOP, STANDVASTIG-
HEID, OPRECHTHEID, GETROUW-
HEID, WAKKERHEID, TROOST,
YVER, VERMAAK; SCHRIK, *in*
het kleed van ONVERMOGEN;
Gevolg van BURGERS.

SCHRIK, *in het kleed van ONVERMOGEN,*

De Tweedragt is me ontvlucht, ik kan haar nergens
Maar echter houde ik stand, en waag een kans alleen.

ter zyde.

(vinden.)

VRYHEID.

't Is Onvermogen; ach!

EDELMOEDIGHEID.

Wat jaagt u herwaards heen?

SCHRIK.

Een nieuwe ramp, helaas! die u op 't hoogst zal smarten.

EDELMOEDIGHEID.

Nu Eendragt ons verzelt, durf ik de rampen tarten.
Vervolg.

SCHRIK.

Ach, eedle Held! in welk een' naaren tyd

Word de Opperveldheersstaf uw zorgen toegewyd!

Ontzagchlyke Oorlog, die ons allen dreigt te ontzielen,
Vaart

Vaart in zyn woede voort met plondren, met vernielen.
 Indien geen sterker magt zyne overwinning stuit,
 Is 't haast met u en ons, ja zelfs met Vryheid uit.
 Een reeks van Steden, door zyn volken overvallen;
 Ontfangt hem in triomf, in de overheerde wallen.
 Ik zie geene uitkomst meer, in 't aaklig doodsgevaar.

EDELMOEDIGHEID.

Uw schade grieft my 't harte, ô droeve Burgerfchaar!'
 Zo bruischteenwaterfroom, van winden voortgedreeven,
 Door d'opgeborsten dyk, en brengt het all' om 't leven,
 Ja rukt, in zyné vaart, het schoonste Landhuis neêr.
 Maar is de Legermagt in staat van tegenweer?
 Kan 't faamverbonden heir geen ééne Stad ontzetten?

SCHRIK.

Helaas!

EDELMOEDIGHEID.

Gy zucht, en zwygt!

SCHRIK.

Men kan thans niets beletten.

Uw heir heeft Oorlog, op het slagveld, uitgedaagd;
 Maar echter vruchteloos met hem een' fryd gewaagd.
 Zyn talryke overmagt deed de onzen eindlyk wyken,
 Wanneer Geweld reeds zelf op 't punt was van bezwyken.
 De onnoozle Dorpling zal getuigen van dien slag:
 Hy beefde, en viel in zwym, toen hy den aanval zag,
 En moet de lyken, die thans elk ten affchrik strekken,
 Terwyl het alles treurt, met bloedige aarde dekken.
 't Is wonder dat ik nog 't gevaar ontkomen ben.

EENDRAGT, *hem sterk aanziende.*

Hoe meer ik hem beschouw, hoe meer ik 't wezen ken.
 Wiezyt ge, Wreeddaard?

SCHRIK.

(gen?

Hoe! mistrouwt gy Onvermo-

EENDRAGT.

Wat nooptu, in dit kleed, te koomen voor onze oogen?
 Of wilt ge, op deeze wyz', ons raaden tot de vlucht?

SCHRIK.

SCHRIK.

'k Mislei u niet. Ga, vraag de waarheid aan 't gerucht.

EENDRAGT.

Gy zyt nogtans de Schrik, tot ons bederf gezonden.
De List heeft u vermomd: ik weet uw looze vonden.

SCHRIK, *ter zyde.*

ô Spyt!

Tegen Eendragt.

Ja, 'k ben de Schrik: vrees echter Oorlogs haat.
Uw sterkste Vestingwerk, de Sleutel van uw' Staat,
Is reeds door hem berend, zal haast zyn wetten eeren,

VRYHEID.

ô Ramp!

EENDRAGT.

Men zal de Stad met alle magt verweeren,
Maar uw vermetelheid eerst straffen naar waardy.

Tegen 't Gevolg.

Sleep weg dien snooden. Dat hy straks gekerkerd zy.

*Schrik word door Wakkerheid, Tver en eenige
Burgers, naar binnen geleid. Troost en Ver-
maak spoeden zich, aan de andere zyde,
van het Tooneel af.*

VYFDE TOONEEL.

VRYHEID, EDELMOEDIGHEID, EEN-
DRAGT, GEMEENEBEST, HOOP,
STANDVASTIGHEID, OPRECHT-
HEID, GETROUWHEID; *Gevolg*
van BURGERS.

VRYHEID.

Wat raad, getrouwe Held, in all' deez' tegenspoeden?
EDELMOEDIGHEID. (den.

Laat ons, door Hoop verzeld, geen wreede wanhoop voe-
't Be-

't Betaamt eene eedle Ziel, met 's Lands verdriet begaan,
 Schoon zelfs de dood haar dreig', grootmoedig pal te staan.
 ô Vryheid! zo het u, zo 't Eendragt kan behaagen,
 Moet ons de Burgery door schatten onderschraagen.
 Beveel, in Stad op Stad, dat elk een gifte doe,
 Opdat die onderstand het Vaderland behoê.
 Men steune, in al 't gevaar, op 's Hemels dierbren zegen.
 Gewis, Milddaadigheid zal 't hart des Volks beweegen.
 Geliefde Burgery! al drukt u zwaare last,
 Betoon u, in den nood, als 't waare Helden past.
 Vertrouw u op myn woord; men zou u min bezwaaren,
 Indien uw have, uw erf bevryd waar' voor gevaaren.
 Geef willig, geef een deel, opdat u 't ovrig' blyv',
 En grooter heir 't Geweld van onze grenzen dryv'.

VRYHEID.

Ik neem uw voorstel aan, 't geen onze magt zal staaven,
 En wek elk' Onderzaat tot milde liefdegaaven.
 Dat nu de Koopmanschap, met Rykdom, haaren zoon,
 Tot welzyn van den Staat, haar' eedlen aart vertoon':
 Ik steun op Welvaartook, met Zeevaardy, haar Moeder.
 Zo winne elk Burger thans den naam van Landbehoeder.

EDELMOEDIGHEID.

't Gevaar eischt kort beraad, eer List ons weêr misleid.
 Getrouwheid, gaa terstond, gaa, met Standvastigheid,
 Naar de onderdrukte vest: doe elk uw lesfen achten.
 Spoor all' de krygsliên aan dat zy hunn' plicht betrachten.
 vertroost de Burgery, opdat zy 't leed verduur'.
 Men zal met nieuwe magt haar bystaan t'aller uur.
 Ja, Mededeelzaamheid, door eedle zucht gedreeven,
 Zal zelfs, van dag tot dag, de Stad verkwikking geeven.
 Beminde Vryheid, volg: dat Eendragt ons verzell';
 Terwyl ik, in den nood, op alles ordre stell'.
 'k Zal Glories harte tot menschlievendheid beweegen,
 Opdat de Vredecerlang ons kroon' met heil en zegen.

Einde des Tweeden Bedryfs.

DER:

DERDE BEDRYF.

Een Bosch.

EERSTE TOONEEL.

GLORIE, VOORZICHTIGHEID,
MEDEDOOGEN.

VOORZICHTIGHEID.

Ja, Glorie; 'k heb getrouw de waarheid u gemeld.
De fiere Vryheid roemt op haar' verkooren Held, (pen,
En blyft, tentrots van't leed, waarmeê zy steeds moet kam-
Standvastig in de zwaarste rampen. (toond,
Verspieding heeft de vreugd, by's Veldheers komst be-
In 't heimlyk zelve bygewoond.

De wegen pronkten met ontelbaare eereboogen;
Zelfs scheen de donkre nacht, voor elks verrukt gezicht,
Als in een' dag verkeerd, door 't aangestooken licht:
Eengulle blydschap straalde al 't yvrend volk uit de oogen.

En gy, wien elk op 't hoogst' waardeert,
Wanneer Zachtmoedigheid uw edel hart regeert,
Gy wilt door Oorlog, wien de nutte Kunsten vloeken,
Een' verdren valschen roem in de overwinning zoeken!

Neen; sta van die verbeelding af:

Stel allen haat en twist ter zyden:

Wat baat het dat Geweld den Stervling dryft naar 't graf?
Laat zich uw dierbaar volk ook op hun beurt verblyden.
Een wezendlyker vreugd dan die van Leeuwendaal,
Zal hen, ja gantsch Europe op nieuw verkwikking baaren,
Wanneer ge uw lauwrn ruilt voor frische olyvenblaêren;
Opdat de Vrede in 't eind' ons met haar gunst bestraal'.

GLORIE.

Ik ken, Voorzichtigheid, uw neiging voor de Vrede: }
'k Bemin, als gy, die Schoonheid mede: }

Maar

Maar lang gewikkeld in een' twist, die my verveelt,
 Heb ik my in 't genot van 't kryggsgeluk gestreeld.

Nu zou 't myn' naam tot schande strekken,
 Indien de Vryheid niet door Oorlog wierd gestraft:

Hy is 't, die thans my recht verschaft,
 Dewyl die fiere my tot gramfchap dorst verwekken.

MEDEDOOGEN.

De Vryheid, wakkre Held! heeft nimmer u misdaan.
 Doch zo uw toorn is door verkeerd bericht ontflooken,
 Verëeuwig uwen naam door edeler bestaan.

Wat zal 't u baaten, als u Oorlog heeft gewrooken?
 Hoe kunt ge u streelen met eens anders zielsverdriet?

Belaag de schoone Vryheid niet.

Vergeef 't gewaande leed door nieuwe gunstbewyzen;
 Zo zal uw groote naam tot aan 't gesternte ryzen;
 Terwyl Euroop', voorlang van nutte rust beroofd,
 U, om uw goedheid, meer dan om uw' krygsroem
 looft.

Ja, Glorie! wees de lust van alle uwe Onderzaaten;
 Zy smeeken u om hulp, door myn' beklemden mond:
 Want de Oogst heeft thans voor ons, op d'onbeploegden
 grond,

Nu't Landvolk ftryden moet, flegts weinig graansgelaaten.

Gebrek vertoont zich overal.

Een sober veldgewas verdubbelt onze schade.
 Wy deelen alle eerlang in 's Hemels ongenade;
 En ach! wie weet de tyd wanneer die einden zal?

De milde Toevoer is niet zeker op de baaren.

Ontzagchelyke Moed, die met zyn waterschaaren

Uw schoone Koopvaardy ontrust,

Sluit alle uw havens in, en overvalt uw kust.
 De sterke Stad, die thans zo hevig word beschooten,
 Verduurt het yslyk vuur van Oorlogs donderklooten:
 Uw Helden sneuvelen. De Vryheid fcherpt haar speer,
 En lokt haar volken uit tot dappre tegenweer.

Laat dan myn bittre klagt....

GLORIE.

Hou op! uw felle smarte,
De nood van 't algemeen doorpynigt my het harte.
Maar denk, geliefde Vriend, daar niets myn wapens fuit,
Dat ik tot geen Bestand....

Hier word een trompet gehoord.

MEDEDOOGEN.

Ach! welk een krygsgeluid!

VOORZICHTIGHEID.

*k Zie List. Wat nieuwe ramp!

MEDEDOOGEN.

Zie daar myn hoop vervloogen.

TWEDE TOONEEL.

GLORIE, VOORZICHTIGHEID,
MEDEDOOGEN, LIST.

LIST.

Hoe, Glorie! Laat ge u thans verleiden van Meêdoogen!
Daar ons het mild Geluk op 't onverwagst verheugt?
De zege is ons, ô Held! Al 't Leger juicht van vreugd.
Uw tegenstreevers zyn in 't zwaarste leed gedompeld.
Ik heb de sterkste vest der Vryheid overrompeld.

GLORIE.

Wat zegt ge?

LIST.

ô Ja; die Stad, door vastigheid vermaard,
De grendel van haar Land, met zo veel zorg bewaard,
Is eindlyk, door myn vlyt, uw volk ten prooi gelaaten;
Begunstigd van den nacht, van weinige Soldaaten
Gevolgd, begeef ik my in stilte naar de poort.
Men opent onverhoeds. De wagt word straks vermoord.
Een deel van 't Leger volgt, en ondersteunt myn woede;
Het rukt de straaten in, en velt, in koelen moede,

C

All

All', wat ons weêrftand bied, door 't blanke ftaal ter neêr.
De krygsknecht, dus ontwaakt, grypt aanftonds naar
't geweer,

Doch half gekleed, verward, en ingeen' ftaat van ftryden.
Eén dappre bende wil nograns de vest bevryden,
En valt ons rustig aan; maar zwicht voor Overmagt:
Terwyl al 't ovrig volk, aan 't wankelen gebragt,
Mer veele Burgeren, tot redding van hun leven,
Zich naar het naaste Bosch met fpoed ter vlucht begeeven,
Dus word in weinig tyds, na langen tegenftand,
De fteun van Leeuwendaal kloekmoedig overmand.

GLORIE.

Ik zal dien trouwen dienst u naar waardy vergelden.
Vertrek, roemwaarde List! verzel myn dappre Helden;
Bewerk dat ook het volk der naaste fterkten zwicht'.
Ik volg u in triomf.

LIST.

Uw last word ftraks verricht.

DERDE TOONEEL.

GLORIE, VOORZICHTIGHEID,
MEDEDOOGEN.

MEDEDOOGEN.

V erkeerde voorfpoed! ach!

GLORIE.

Hoe! treurt ge, waarde Vrinden?

MEDEDOOGEN.

Ja, Glorie! nu ge u laat door valfchen roem verblinden,
Den ramp uws volks vergroot, de Vryheid werpt in druk,
Beweent myn teder oog uw ydel fchyngeluk.

GLORIE

Zou ik nu aarzlen? neen. Maar 'k zie Belang genaaken.

VIERDE TOONEEL.

GLORIE, VOORZICHTIGHEID, MEDE-
DOOGEN, BELANG.

BELANG.

't Is tyd, beroemde Held, om voor uw heil te waaken.
De Vryheid nadert ons, van haar Gevolg omringd.
Wie weet of ze in dit oord u niet naar 't leven dingt?
Wees op uw hoede; ik zal u moedig onderschraagen.

GLORIE.

Wat hoor ik! Hemel! zou die fiere ons hier belaagen?
Of heeft haar Veldheer haar tot dit bestaan verleid?

VOORZICHTIGHEID.

Men hoor' haar voorstel.

BELANG.

Neen; men straff' haar roekloosheid.

Zy komt.

MEDEDOOGEN.

Wat doodlyk leed zal deeze ontmoeting baaren!

VYFDE TOONEEL.

VRYHEID, *gevolgd van* EENDRAGT, EDEL-
MOEDIGHEID *en* GEMEENEBEST;
GLORIE, VOORZICHTIGHEID,
MEDEDOOGEN, BELANG.

VRYHEID.

Misleide Glorie, die, door trotsche Legerfchaaren,
Door Oorlog en Geweld, myn grenzen hebt verrast!
Wat oorzaak spoort u aan tot deezen overlast?
Wat eischt ge van myn hand? Wat heb ik u misdreeven?

GLORIE, *nevens Belang zyn zwaard trekkende.*

Deeze uitgetogen kling zal u myn antwoord geeven.

EDELMOEDIGHEID, *nevens Gemeenebest
zyn zwaard trekkende.*

Niet eêr, voordat ge my van 't daglicht hebt beroofd.
Haar welvaart is de myne; ik ben haar Legerhoofd.
Doch zo gy luistren wilt

BELANG, *tegen Glorie.*

Hoe! zoud gy hen verschoonen?

MEDEDOOGEN, *Glorie wederhoudende.*

Ach, Glorie! Hemel, ach!

GEMEENEBEST, *tegen Glorie.*

Men tracht u niet te hoonen.

Hou stand! Doch zo uw haat niet om te zetten is,
Zult gy ons sneuven zien, voor haar behoudenis.
Beschouw wie ons verzelt. Gy zult welhaast bevroeden
Dat Eendragt magt maakt in de zwaarste tegenspoeden.
Zy, die al 't volk bezielt

GLORIE.

Hoe! staat u Eendragt by?

EENDRAGT.

♫ Ja, myn invloed streelt het hart der Burgery.
Zelfs heeft de Vruchtbaarheid, opdat de Twist zou beeven,
Aan Vryheids Legervoogd bereids een' Zoon gegeven.
Dees jonge Helden spruit, den Hemel afgesmeekt,
Is aller liefde en lust, daar hy de vriendschap kweekt. (gen,
't is vruchtloos ons door Schrik, tot meerdring onzer plaas-
Hoe loos men hem vermomme, een sidring aan te jaagen:
Hy is ontdekt, geboeid; en Tweedragt reeds gevluht.

EDELMOEDIGHEID.

Is 't billyk, Glorie! dat om u de Vryheid zucht?
Vind ge iets in haar gedrag, dat gy met recht kunt laaken?
Hoe! mag een Landvorstin dan geen' verbonden maaken?
Al doemt gy d'onderstand, dien ze aan uw' Vyand zend;
Die Vyand is haar Vriend. Zy, die haar woord nooit schend,
Haare eeden nakomt, kan van u bezwaarlyk denken
Dat ge, om haare eedle trouw, haar rechten poogt te kren-
En echter valt gy haar, die nooit u heeft misdaan, (ken:
Die

Die zelfs u hoog waardeert, met uwe benden aan,
 Misgunt gy ons een pand, daar onze Heldenschaaren,
 Wier roem verëeuwigd is, om streedten tachtig jaaren?
 Misgunt ge ons, dat hun kroost, ten trots van allen hoon,
 Die Schoonereeds eene eeuw verdedigde op den troon?
 Tracht ooit de Vryheid naar uitheemische koninkryken?
 Wil zy zich immer met eens anders goed verryken?
 ô Neen; ze is vergenoegd, als zy haar kleen gezach,
 Haar' vrygevochten tuin, in rust behouden mag.
 Maar gy, alôm ontzien, met schatten overlaaden,
 Met meerder lands bedeed, laat u door Oorlog raaden;
 Belaaft de Dapperheid, de Vryheid en den Moed,
 En koopt uwe onrust voor der Onderdaanen bloed.
 Besef dat hooger Magt u heeft uw magt geschonken;
 Dat weinigen op aard' met zo veel luister pronken;
 Dat ge één dier weinigen door 's Hemels schikking zyt.
 Zoud gy dan, onvoldaan, volharden in den stryd?
 Neen; maak, zo gy begeert dat elk u Glorie noeme,
 Dat gy dien naam verdient, dat elk uw daaden roeme.
 De waare Glorie, die in 't weldoen zich verheugt,
 Is meester van zyn drift; maakt zich vermaard door deugd;
 Is op geen bloed belust; doet zich alôm beminnen,
 En tracht door vriendlykheid zyn haaters te overwinnen.
 Indien de Voorspoed thans uwe oogen heeft verblind,
 Denk dat de kans des krygs kan keeren als de wind:
 Ja dat een Held, die vaak, bekranst met zegepalmen,
 Ik kwam, ik zag, ik won, met Cesar uit mogt galmen,
 Verlaaten van 't Geluk, verstooten uit zyn erf,
 Daarna ligt beevend roept: Ik keer, ik zwigt, ik sterf.
 Vergun dan dat ik thans de zaak der Maagd verdedig',
 En, zo het mooglyk zy, haar weêr met u bevredig'.
 Wat zal 't u baaten dat men meerder bloeds vergiet?
 Beheersch het uwe; maar beneem ons 't onze niet.
 Ons Leeuwendaal zal nooit

GLORIE.

Gy zult my nooit verstaagen.

C 3

Wat

Wat doemt gy myn gedrag, door uw vermeetele vraagen?
 't Is waar, gy schetst myn' naam met echte verwen af;
 Maar die myn' Vyand helpt, verdient gerechte straf.
 Belang, myn lievling, heeft my 't eerst den fryd geraaden.
 'k Heb my beroemd gemaakt door myn verheven daaden.
 Kon ik gehengen, om een oud gestaafd verbond,
 Dat my de Vryheid in myn opzet tegenstond?
 ô Neen; de Glorie kan die stoutheid nooit gedoogen.

VRYHEID.

Wanneer uw lievling, door oprechte zorg bewoogen,
 Steeds voor uw welvaart waakt, en u grootmoedig dient,
 Dan is hy voor uw volk, voor u, een noodig vriend.
 Maar als Belang u noopt om andren te overheeren,
 Myn' tuin bestormen wil, en 't onderst boven keeren,
 Dan heeft Gemeenebest, myn lievling, my geraên,
 Dat ik uw' overmoed met kragt te keer moet gaan;
 Dat ik, met Eendragt, voor myn Land en Volk moet waken.
 Ik heb zyn' raad gevolgd; gy kunt dien nimmer wraaken.

GLORIE.

Ik wraak een' woordenstryd, die slegts myn grootheid sart.
 Verweer u, Trotsche!

EDELMOEDIGHEID.

Ik zal haar voorstaan.

MEDEDOOGEN.

Wreede smart!

BELANG, *tegen Gemeenebest.*

En gy, beproef myn kragt.

GEMEENEBEST.

'k Zal voor Belang niet wyken.

*Edelmordigheid beschermt Vryheid, tegen Glorie; en
 Gemeenebest verweert zich tegen Belang. Onder-
 tuschen daalt Vrede in eene heldere wolk neder.*

EENDRAGT.

Versterk ons! Hemel! laat de Vryheid niet bezwyken.

ZESDE TOONEEL.

VREDE, EENDRAGT, VRYHEID,
EDELMOEDIGHEID, GEMEENEBEST,
GLORIE, VOORZICHTIGHEID,
MEDEDOOGEN, BELANG.

HOUDE *VREDE, in een wolk.*
stand! laat af! bedaart!

GLORIE.

ô Wonder!

BELANG.

Welk een licht!

EDELMOEDIGHEID.

Wat onverwagte stem!

GEMEENEBEST.

Wat aangenaam gezicht!

VREDE, in een wolk.

Ik daal, op 's Hemels last, en beider volken bede.

EENDRAGT.

ô Heilryke ommekeer! Myn Zuster! waarde Vrede!

Genaak ons: uwe taal beweeg' der Helden hart!

Verlos het bange Europe in 't einde van zyn smart!

VREDE, uit de wolk tredende.

Dooft, Stryders! dooft een' twist, te hevig opgereezen.

Wat heil, wat voordeel kunt gy wagten van het zwaard?

De Gramschap is een drift, die duizend rampen baart;

Zy blust de Reden uit, ze ontfiert uw edel weezen.

't Is ydel, door 't gevloekt Geweld

Te trachten naar den naam van Held:

't Is ydel met een' krans van laurierloof te praalen.

Indien ge, op waaren lof bedagt,

Door my uw volk doet adem haalen,

Dan noemt u elk de vreugd van 't sterffelyk geslacht.

Wreeddaardige Oorlog scheidt vermaak in naare zuchten :

Hy is der Burgren vloek : hy spilt der Vorsten schat ;

Zyn wraak is nooit verzaad ; zyn arm nooit afgemat ;

De Moord gaat voor hem heen : Hy doet de Neering vluch-

Zyn toorts steekt Veldmans schuuren aan : ten :

Zyn paardehoef vertreed het graan.

De nutte Landbouw schreit. De Honger giert om spyzen.

De Elende schreeuwt om onderstand.

Elk moet voor 't deerlyk schouwspel yzen , (Land.

Maar ach ! Verwoesting juicht , en waart door 't gantsche

Dan treurt het teedre Weeske om 't misfen van zyn' Va-

De droeve Weduw om haar' lieven Bedgenoot : (der ,

Ze omhelst vergeefs haar kroost , in 't aanzien van de

De Bloeddorst overvalt , verplettert hen tegader . (Dood :

De Kunsten , in haar vlyt gestoord ,

Ontwyken zulk een haatlyk oord ;

En ik , zo fel gehoond van dwaaze Stervelingen ,

Acht de Aarde myn bezit onwaard.

Ik styg naar de Opperhemelkringen ,

Daar my geen Oorlog ooit verdriet of onrust baart.

Maar als een deugdzaam Vorst naar myne wet wil leeven ,

De Rustverstoorders weert , of hen in ketens slaat ;

Dan vloeit een vruchtbre dauw van zegen op zyn' Staat :

Dan word door my een Land tot eere en magt verheven :

Dan huwt de Winst met Overvloed :

Dan vloeit het beekje , zonder bloed ,

Langs weelige oevers heen , daar 't vee in rust mag graazen.

De Veldman gaert zyn vruchten in :

Hem kan geen krygstrompet verbaazen :

Neen ; alles word vereend door waare broedermin ,

Dan ziet ge , in 't hooge Choor , de Wetenschappen praalen.

Geleerdheid vormt de Jeugd , door kragt van wyze reën ,

Tot Zuilen van den Staat , tot Leeraars van 't gemeen ,

Tot Kenners der Natuur , tot Artzen voor de kwaalen.

Dan

Dan gaan de Kunsten, hand aan hand,
 Ten reije, en spitzen haar verstand
 Tot welvaart van den mensch, bestraald door blyder dagen.
 Dan hoort men, op verheven wyz',
 De Dichtkunst van myn' lof gewaagen,
 En ieder Land, elk oord gelykt een Paradys.

Kan dië gewenschte stand uw grootſche zinnen streelen;
 Betracht ge uw waar geluk met hartelyken lust;
 Dat uw Belang dan lette, ô Glorie! op uw rust.
 Ban Oorlog en Geweld naar 's afgronds daistre deelen.
 Een Hemelmagt verbied hen 't woën.
 Dat Vryheid zich met u verzoen'.
 Gy hebt uw magt getoond; wees op uw beurt grootmoedig.
 Myn invloed kweeke uw vriendschap aan.
 Zo worde uw beider volk voorspoedig:
 Zo zal 't, door Koopvaardy, nog menige eeuw bestaan.

G L O R I E.

Volmaakte Schoonheid, die, van 's Hemels hooge transen,
 Ons thans zo mild beschynt met onbevleete glansen!
 Ik volg uw dierbre les: ik leg de wapens neër.
 Uw byzyn, uw bezit strekk' my tot eeuwige eer!

V R Y H E I D.

Beschermster van myn' Staat! ik zal uw wetten looven.
 De vreugd, die gy verschaft, gaat alle vreugd te boven.

B E L A N G.

Dat elk u roeme, tot aan 's Aardryks uiterste end!
 Gy maakt my, door uw taal, thans aan my-zelf bekend.

E D E L M O E D I G H E I D.

ô Nooit volprezen Vrede! uw glans verrukt myn zinnen.
 Wie u maar eenmaal ziet, moet eeuwig u beminnen.

V R E D E.

Gezegend is een Volk, dat naar myn' raadslag hoort.
 Dan word een woesteny wel haast een heilryk oord.
 Ik zal u straks een blyk van myn vermogen toonen.
 Men voere ons in myn hof, daar myn Gespeelen wonen.

'k Wil dat dees blyde dag, met alle plechtigheid,
Gevierd zy voor 't altaar, door Vriendschaps hand bereid.

*Het Tooneel verandert in het Paleis van de Vrede.
In het verschiet vertoont zich het Zonnehof, en
een weinig voorwaarts ziet men een Outer.*

ZEVENDE TOONEEL.

VRIENDSCHAP, vooruit tredende, leid GE-
LEERDHEID, KUNST, OVERVLOED,
RYKDOM, KOOPMANSCHAP en LAND-
BOUW op het Toneel. VREDE, EEN-
DRAGT, VRYHEID, EDELMOEDIG-
HEID, GEMEENEBEST, GLORIE,
VOORZICHTIGHEID, MEDE-
DOOGEN, BELANG.

VREDE.

Trec nader, eedle Stoet! zie my te rug op aarde.
Vertoon voor elks gezicht uwe altoos dierbre waarde.

GELEERDHEID zingt.

Eedle Vreugd der Stervelingen!
Welk een onverwagt geluk!
Bestraalt ge ons, na den druk,
Met nieuwe zegeningen!
Hoe lieflyk zal uw ryke glans
Myn Tempelchoor op nieuw verlichten!
De ontvonkte Jeugd vlechte u een' letterkrans,
En viere uw komst in maatgedichten!

LAND

LANDBOUW *zingt.*

Laat ons thans met blyde klanken
 De Schoonheid, die de rust herstelt,
 De aangenaame Vrede danken;
 Zy verlost ons van 't Geweld. *bis.*
 Landbouw mag zyn vrucht weêr gaëren,
 't Menschdom voeden met zyn graan.
 Vrede doet de korenäiren
 Veilig op de velden staan.

GELEERDHEID *en* LANDBOUW *zingen.*

Laat al 't Volk de Vrede roemen!
 Strooi nu bloemen.
 Vrede weert de Krygsharpy: ://:
 Zy verhoort ons - aller bede.
 Waarde Vrede!
 Blyf dit Landschap eeuwig by. ://:

DANS *van* RYKDOM *en* OVERVLOED.

*Op het einde van den Dans, ontsteekt Vriendschap
 het outer.*

VREDE, *na den Dans, tegen Glorie.*

Vernieuw met Vryheid thans uw eerst gestaafd verbond,
 Opdat zich elk verheuge in deez' gewenschten stond.

*Glorie word door Vriendschap, en Vryheid door
 Eendragt, naar het outer geleid.*

GLORIE, *tegen Vryheid.*

Sieraad van Leeuwendaal! laat ons den twist vergeeten,
 Dat myne omhelzing u myn teedre zucht doe weeten!
 Ik zweer u, voor 't altaar, dat ik den Oorlog haat.
 'k Zal hem en 't woest Geweld verbannen uit myn' staat.
 'k Wil

44 LEEUWENDAAL HERSTELD,

'k Wil, door eene eedle zucht tot weldoen aangedreeven,
U't overwonnen Land met blydschap wedergeeven,
De alomgeliefde Vrede is thans myn eenig doel.
Ik smaak van haar geluk een heugchlyk voorgevoel.

VRYHEID.

En ik, grootmoedig Held! ik zweer u dat, na deezem,
Uw thans vernieuwde trouw myn hoogstelust zal weezen.
'k Vergeef u alles. Dat de Vrede ons heil vergroot',
Terwyl ik u erkenne als Vriend en Bondgenoot.

EDELMOEDIGHEID.

ô Glorie! uwe deugd beantwoord myn verwagting.
Ontfang, voor aller oog, de blyken van myne agting.
Ik blyf u borg dat Moed, die elks geluk betracht,
't Gewest, dat hy verwon, zal leevren in uw magt.

GLORIE.

'k Zal Moed en u voortaan als waare Vrienden ceren.

VREDE, tegen Vryheid.

Laat nu, herstelde Maagd, uw Eeuw de vreugd vermeêren.
Eerwaarde Gryzaard! treê ons nader, met het Jaar.

*Het Zonnehof opent zich, waaruit de Eeuw
en het Jaar te voorschyn koomen.*

ACHTSTE EN LAATSTE TOONEEL.

VREDE, EENDRAGT, VRYHEID, EDEL-
MOEDIGHEID, GEMEENEBEST, GLORIE,
VOORZICHTIGHEID, MEDEDOOGEN,
BELANG, VRIENDSCHAP, GELEERD-
HEID, KUNST, OVERVLOED, RYK-
DOM, KOOPMANSCHAP, LAND-
BOUW, DE EEUW, HET JAAR.

DE EEUW.
Doorluchte Vryheid, die, in 't dreigend Landgevaar,
Hoe?

Hoewel my Poëzy een deftige eerzuil flichtte, (te!
 Myn feest niet vieren dorst, omdat uw krygsmagt zwich-
 Befchouw my onbeschroomd, by 't einde van uw' druk,
 Terwyl ik u verzelle en deele in uw geluk. (nen.
 'k Won, voor uw Leeuwendaal, een tal van honderd zoo-
 Wanneer u de eerste mogt zyn vrolyk aanschyn toonen,
 Zaagt ge u, door 's Hemels gunst, op uw herhaalde beë,
 Van wreeden Dwang verlost, door de onwaarderebre Vreë.
 Thans, nu myn jongste telg u toelacht in deez' ftreeken,
 (Nadat all' de andren zyn naar de Eeuwigheid geweeken,
 De schoone Moeder van myn' Vader, van den Tyd,)
 Ziet ge u door Vrede, op nieuw, van 't woest Geweld be-
 Herdenk hoe veel gevaars, by myner spruiten leven, (vryd.
 Hoe menig Staatsorkaan uw' ryken troon deed beeven.
 Herdenk daar tevens by dat al die tegenspoed,
 Door nieuwe zegening, u telkens is vergoed.
 Laat ons, voor zo veel heils, den milden Hemel pryzen.
 Men spreekte dikwils van zyn teedre gunstbewyzen.
 Uw trouwe Burgery, herstelde Landvorstin!
 Prente all' zyn' wondren haar verkregen telgen in:
 Ja, dat een laater Jeugd die leer' van laater Moedren.
 Zo ziet ge, als ik verdwyn, nog veelen myner Broedren!
 Zo geev' nog menige Eeuw, by volgend heilgenot,
 Aan 't gantsch Heeläl een blyk van uw gezegend lot!

V R Y H E I D.

(wen.
 Nooit dagtik u, myn Eeuw! na zo veel leeds te aanschou-
 Gyleert me, in allen nood, op 's Hemels zorg betrouwen.
 'k Zal d' uitflag van uw' wensch verwachten van zyn hand.
 ô Dierbre Vrede! uw gunst bestraal' myn ve' kryk Land!
 Dat elk deez' Feestdag vier', die, buiten alle hoope,
 De rust en vreugd herstelt in 't lang ontroerde Europe.

D A N S van V R I E N D S C H A P en het J A A R.

K U N S T.

KUNST en GEMEENEBEST zingen.

Nu mag de Leeuwendaalfche Maagd,
 Vry van zorgen, vry van kommer,
 Rusten onder 't groene lommer,
 Daar geen Oorlog haar belaagt. :// :
 De Eeuw volmaakt haar zielsgenoegen, *bis.*
 Nu alles zich tot rust wil voegen.
 Koopvaardy, verkwikt door Vreed,
 Zend haar kielen vry in zee.
 Vrede streelt elks hart en zinnen.
 Wie zou haar :// : niet beminnen?

DANS van VRIENDSDHAP, RYKDOM,
KUNST en KOOPMANSCHAP.

GELEERDHEID zingt.

Blaakt lang, vereenigde Harten!
 In broedermin, in dierbaare trouw,
 Wier kragt den Twist en den Nyd kantarten,
 De Volken hoed' voor nieuwen drukten rouw!
 Laat Eendragt uw geluk volmaaken:
 Haar band maakt magt.
 's Hemels gunst wil' uw Land bewaaken,
 Hersteld in kragt.
 Dan zal u Vrede beloonen,
 Met palmen bekroonen;
 De Burgerschaar
 Haar blydschap betoonen,
 Op het geklank van trompet en snaar.

*Het CHOOR herhaalt, onder 't geluid van
alle de Speelinstrumenten:*

Laat Eendragt uw geluk volmaaken: enz.

Na den Zang, word een groot Balet gedanst.

E I N D E

1197230